

22203 - KİYÂMET GÜNÜ KULA SORULACAK SORULAR NELERDİR?

Soru

Hesap günü, hesap gününün azabı ve bu günde sorulacak sorularla ilgili konularda bizi bilgilendirir misiniz?

Detaylı cevap

Kurân ve sünnette sâbit olduğuna göre, insan öldüğü zaman, dünyada işlemiş olduğu, iyilik veya kötülük, büyük veya küçük her amelinden sorguya çekilecektir. İyilik işlemişse, karşılığında mükâfat görecektir. Kötülük işlemişse, karşılığında azap görecektir. Hesap günün ilk merhalesi, kabirdir. İnsanın kabirde ilk sorulacağı şeyler:

Rabbin kimdir?

Dînin nedir?

Size peygamber olarak gönderilen kişi kimdir?

Nitekim Berâ b. Âzib'den -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

[1]

[رواهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي أَحْكَامِ الْجَنَاثَرِ]

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte Ensar'dan bir adamın cenâzesini defnetmek için çıktıktı, kabre geldiğimizde kabir henüz kazılmamıştı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- oturunca, biz de onun meclisine saygıdan dolayı sanki başımızda kuş duruyormuşçasına hepimiz hareketsiz bir şekilde onun etrafında oturduk. Elinde bir çubuk vardı ve düşünceli bir şekilde çubuğu bir ucuya yeri eşeliyordu. Başını kaldırdı ve -iki veya üç defa-: 'Kabir azabından Allah'a sığının, buyurdu. Sonra şöyle buyurdu: Mümin kul, dünyadan ayrılmak ve âhirete yönelmek üzere olduğunda ona gökten yüzleri sanki güneş gibi olan beyaz yüzlü melekler iner. Yanlarında cennet kefenlerinden ve kokularından vardır. Onun görebileceği yere oturlar. Sonra ölüm meleği gelir, baş tarafına oturur ve şöyle der:

Ey güzel ruh, çıkış ve Rabbinin mağfiretine ve rızâsına gel. Bunun üzerine o ruh, tulumun ağızından damlayan bir damla gibi çıkar ve ölüm meleği onu alır. Ölüm meleği, mü'min kulun ruhunu aldığından, melekler onu göz açıp kapayacak kadar -bir an olsun bile- ölüm meleğinin elinde bırakmazlar. Onu ölüm meleğinin elinden alırlar ve bu kefene koyarlar. O ruhtan, yeryüzünde bulunan en güzel mis kokusu gibi bir koku çıkar. Onu melekler arasından geçirirken: Bu güzel ruh nedir? derler. Dünyadaki en güzel isimlerini söyleyerek: 'Falan oğlu falandır' derler. Dünya semâsına ulaşıcaya kadar çıkarırlar. Melekler onun için kapının açılmasını isterler. Onlara kapı açılır. Bunun üzerine yedinci semâya ulaşıcaya kadar her semâda bulunan Allah'a yakın melekler o ruha eşlik ederler. Nihâyet Allah -azze ve celle- şöyle buyurur: 'Kulumun amel defterini, İlliyyîn'e yazın ve ruhunu yeryüzüne geri gönderin. Çünkü ben, onları ondan (topraktan) yarattım ve yine ona döndüreceğim. Bir defa daha onları (hesaba çekmek üzere) topraktan çıkaracağım.' Bunun üzerine mü'min kulun ruhu bedenine iâde edilir. Ardından iki melek yanına gelip onu oturturlar ve:

Rabbin kimdir? derler.

Mü'min kul: Rabbim Allah'tır, der.

Onlar: Dînin nedir? derler.

Mümin kul: Dînim İslâm'dır, der.

Onlar: Size gönderilen adam hakkında ne dersin? derler.

Mümin kul: O Allah'ın elçisidir, der.

Onlar: Sana bunları bildiren nedir? derler.

Mümin kul: Allah'ın kitabı okudum, ona inandım ve onu tasdik ettim, der.

Bunun üzerine semâdan bir ses gelir: Kulum doğru söyledi. Cennet'ten bir yer döşeyin (makamını hazırlayın), onu cennet elbiselerinden giydirin ve ona cennetten bir kapı açın, der. Bunun üzerine ona cennetin esintisinden ve güzel kokusundan kokular gelir, gözünün görebileceği yere kadar kabri genişletilir. Sonra ona, güzel yüzlü, güzel elbiseli ve güzel

kokular içerisinde olan birisi gelir ve seni mutlu edecek şeyle sevin. Bu gün sana va'd olunan gündür, der. Bunun üzerine o: Sen kimsin? Senin o hayatı yüzün nedir, der. O: Ben, senin salih amelinim der. Bunu işitince, Yâ Rabbi! Kiyâmeti çabuk kopar ki, âileme ve malîma kavuşayım, der.

Kâfir kul, dünyadan ayrılmak ve âhirete yönelmek üzere olduğu zaman, yanlarında kaba ve sert elbise olan siyah yüzlü melekler gelir ve onun görebileceği bir yerde otururlar. Sonra ölüm meleği onun yanına gelip başucunda oturur ve ona: Ey pis ruh, haydi çık! Allah'ın öfkesine ve gazabına gel! der. Bunun üzerine ruhu bedenine dağılır ve ıslak yüne dolaşan pitrağın [2] yünden çekiliп çıkarıldığı gibi, ölüm meleği onun ruhunu bedeninden çekip alır (ruhu bedeninden güclükle ayrılır). Ölüm meleği ruhunu alınca da, melekler onu göz açıp kapayacak kadar -bir an olsun bile- ölüm meleğinin elinde bırakmazlar. Onu ölüm meleğinin elinden alırlar ve kaba ve sert elbiselerin içine koyarlar. Ondan yeryüzünde bulunan en pis leş kokusu gibi bir koku çıkar. Onu semâya yükseltirler. Her semâda bulunan meleklerin yanından geçerken onlar: "Bu pis ruh kimindir? derler. Melekler, dünyadaki en kötü ismini söyleyerek: "Falan oğlu falandır, derler. Dünya semâsına gelince, onun için semânın kapılarının açılmasını isterler, fakat ona kapılar açılmaz. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şu âyeti okudu: "(Öldükleri zaman) onlar (İN ruhların)a gök kapıları açılmaz ve deve, iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremezler. Suçluları işte böyle cezâlandırırız."(A'râf Sûresi: 40)

Allah -azze ve celle- şöyle buyurur: "Onun amel defterini Siccîn'e (en aşağı tabakaya) yazın". Sonra onun ruhu, gökten yere fırlatılıp atılır. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şu âyeti okudu: "Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o, gökten düşüp de parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış veya rüzgâr onu uzak bir yere sürükleyip atmış kimse gibidir." (Hac Sûresi:31).

Ardından ruhu bedenine iâde olunur da (Münker ve Nekir adlı) iki melek ona gelip yanına oturur ve:

Rabbim kimdir? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum, der.

Onlar: Dînin nedir? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum, der.

Onlar: Size gönderilen adam hakkında ne dersin? derler.

Kâfir kul: Hah...Hah... Bilmiyorum, der.

Bunun üzerine semâdan bir ses: 'Yalan söyledi, ona cehennem'deki yerini hazırlayın ve ona cehennemden bir kapı açın' der. Cehennem ateşinin sığlığını ve sıcak rüzgârından gelir ve kaburgaları birbirine geçecek şekilde kabri ona daraltılır. Çirkin yüzlü, kötü elbiseli ve pis kokulu bir adam ona gelir ve şöyle der: Seni üzecek şeye sevin! Bu gün, va'd olunduğu gündür. Kâfir ruh ona: Sen kimsin? Çirkin yüz kötülük getirdi, der. O da: Ben senin çirkin amelinim, der. Bunun üzerine: Rabbim! Kıyameti koparma, der."

(İmam Ahmed, hadis no: 17803, Ebû Dâvûd, hadis no: 4753, Elbânî "Ahkâmu'l-Cenâiz", sayfa: 156'da "hadis sahihtir" demiştir.)

Sonra kul, kabirde soruya çekilmiş olsa bile, büyük olsun, küçük olsun, kiyâmet günü her şeyden hesaba çekilecektir. Kulun ilk olarak hesaba çekileceği ameli ise, namazdır.

Nitekim Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمْ: الصَّلَاةُ، قَالَ: يَقُولُ رَبُّنَا جَلَّ وَعَزُّ لِمَلَائِكَتِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ: { } انْظُرُوهُا فِي صَلَاةٍ عَنْدِي أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا؟ فَإِنْ كَانَتْ تَامَّةً كُتِبْتُ لَهُ تَامَّةً، وَإِنْ كَانَ اسْتَقْصَ مِنْهَا شَيْئًا، قَالَ: انْظُرُوهُا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطْوِعٍ، فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطْوِعٌ، قَالَ: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتُهُ مِنْ تَطْوِعِهِ، ثُمَّ ثُوَّبْدُ الأَعْمَالُ عَلَى ذَكْرِهِ [] رواه أبو داود وصححه الألباني في صحيح أبي داود []

"Şüphesiz ki insanların kiyâmet günü amellerinden hesaba çekileceği ilk şey, namazdır. Rabbimiz celle ve azze -bildiği halde- meleklerine şöyle buyurur: 'Kulumun farz namazına bakın!' Tam ve doğru olarak mı, yoksa noksan olarak mı kılmıştır? Eğer tam ve doğru olarak kılmışsa, kendisi için tam kılmış olarak yazılır. Yok eğer namazından bir şeyi noksan olarak

kılmışsa, (Allah -azze ve celle-) şöyle buyurur: 'Kulumun nâfile namazları var mı ona bakın!' Eğer nâfile namazları varsa, (Allah -azze ve celle-) şöyle buyurur: 'Kulumun noksan olan farz namazını, nâfile olan namazıyla tamamlayın!' Sonra diğer amelleri de noksan olarak yapmışsa, o ameller de nâfile amellerle tamamlanır." (Ebu Dâvûd, hadis no:864, Elbânî, "Sahîhu Ebî Dâvûd", hadis no:770'de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.)

Kul, kiyâmet günü bazı amellerden sorguya çekilecektir.

Bunlar:

Kul; beş şeyden sorulmadıkça Allah Teâlâ'nın huzurundan ayrılamayacaktır.

Nitekim Abdullah b. Mes'ud'un -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadiste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

لَا تَرْوُلْ قَدْمُ ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّىٰ يُسَأَّلَ عَنْ حَمْسٍ: عَنْ عُمُرِهِ فِيمَ أَفْتَاهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ، وَمَا لِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلِمَ . [رواه الترمذى وحسنه الألبانى فى صحيح الترمذى]

"Âdem oğlu, kiyâmet günü beş şeyden (hasletten) sorguya çekilmekçe Rabbinin huzurundan ayrılamayacaktır: Ömrünü (hayatını) nerede harcadığından, gençliğini (gençlik yıllarındaki güç ve kuvvetini) nerede kaybettiğinden, malını nereden (helâlden mi, yoksa haramdan mı) kazandığından ve nereye (Allah'a itaatte mi, yoksa Allah'a isyanda mı) harcadığından, bildiği ile amel edip etmediğinden (yaşayıp yaşamadığından)." (Tirmizî, hadis no:2422, Elbânî, "Sahîhu Ebî Dâvûd", hadis no:1969'da hadisin hasen olduğunu belirtmiştir.)

Kiyâmet günü bütün ümmetler (topluluklar), kendilerine gönderilen peygamberlerin dâvetlerine icâbet edip etmediklerinden sorguya çekileceklerdir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[سورة القصص الآية: ٦٥] (وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ)

